

Kedves emlék

Sok idő elteltével is szívesen emlékszem vissza örömteli dolgokra az életemből. Ilyen a nyár egyik szép élménye is.

Egy szép reggel én és a testvérem azon tanakodtunk, hogy hová menjünk nyaralni. Eközben nekem az jutott az jutott eszembe, hogy tartsunk egy konferenciát, hogy mindenki írja le, hova szeretne menni, és húzzuk ki kalapból! Én meg anya Miskolcot írtuk, apa Hátszeget, Erdélyben, a tesóim meg Budapestet. A kalapból Hátszeg csodás városát húztuk!

Pár hétre rá el is indultunk. Útközben - mikor már csak 40 km kellett, hogy odaérjünk – sajnos láttunk egy balesetet, de mi végül sikeresen eljutottunk a szállásra.

Tiszta szobák, szép vendéghely fogadott bennünket. A másnapi kirándulás felejthetetlen volt. Elmentünk a családdal Vajdahunyd város gyönyörű várába, hol természetesen felújítás volt. Az első dolog a fotózkodás volt. Sajnos leibe került az, hogy fényképezkedjünk.

A várlátogatás során az első szoba rémisztő volt, mert egy kínzókamrába jutottunk. A második helyiség, a börtön is félelmetes látványt nyújtott. Sajnos a várban felújítás zajlott, ezért a konyhát nem tekinthettük meg. De így is sok ismerethez jutottunk, megcsodálhattuk a gyönyörű építményt. Mikor kimentünk a vár lőterére, katonákkal találkoztunk. Magyarul is tudtak beszélni, és velük is készítettünk fotográfiát!

Túránk után, visszatérve a szállásra kíváncsian vártuk a holnapi napot, hogy hová megyünk kirándulni. Így telt el az egy hét nyaralás, majd vidáman, sok-sok élménnyel gazdagodva indultunk haza.

A szép emlékek örökre velünk maradnak, jó érzés visszagondolni rájuk.

Iancu Viktória

Izsák Imre Általános Iskola 7.a